omma keppi jälle kätte; agga Aaroni kep sai jälle keige pühhama paika widud senna seisma/ nenda kui Jummal olli Moseſt käskinud tehha/ et se piddi rahwale öppetuseks ollema/ et Aaron ja temma suggu-wõssa agga piddid Jehowa preestrid ollema, ja ei mu ükski. Kui Jummal nükũd rahwa nurrisemisse pärrast sedda preestri ammetit nuhtlusse ja immetähhega olli Aaronile ja ta suggu-wõssale kinnitanud/ siis andis temma ka neile teáda/ mis nende kohhus piddi ollema tehha/ ja kust nemmad piddid toidust sama/ et ei olleks pärrast ennam sedda rahwa nurrisemist tarwis. Agga rahwas leidsid ommeti weel sũũd Mosesse ja Aaroni wasto panna; sest kui nemmad keige se leriga Sinni kõrbe said/ kuhho Mosesse õdde Mirjam ka ärrasurri/ siis tulli neile se wee puudo; mis rahwal muud/ kui ta nurrisema ja Mosesse ja Aaroni wasto ütlema; Oh olleksime senna samma paika ärrasurnud/ kui meie teised wennadke surrid/ siis olleks se hea olnud/ et meie nükũd ei saaks jamo surra omma weistega hopis! Mis se olli/ et teie meid seie pahha kohta saatsite/ kus ei sũnni ei külwada, kus middagi ei olle mis sũnnib suhho pista? polle sũn ei wigi-ei wima-marjo/ egga Kranati oune/ ja wet polle ka siinmig meie peame joma. Moses ja Aaron läksid siis Jummala jure nou küssima. Kui nemmad koggodusse telgi ükse ees siimili maas seisid/ tulli Jehowa Jummala oulinne selgus nende ülle/ ja siis sai Moses kuulda/ mis ta piddi teggema; tedda kästi omma keppi wotta/ nisga ta enne jo olli imetähhed teinud/ ja rahwaga minnema ühhe kaljo jure ja selle wasto räkima/ et se piddi wet wälja andma et rahwas ja nende weiksed saaksid jua. Moses läks siis omma wennaga sinna kaljo jure rahwa wannemattega; et ta agga küps ja kibbe keik olli